

Bruxelles, 6.4.2016
COM(2016) 196 final

2016/0105 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește utilizarea sistemului
de intrare/ieșire**

{SWD(2016) 115 final}

{SWD(2016) 116 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere vizează modificarea Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen)¹. Modificările propuse survin în urma propunerii de instituire a unui sistem de intrare/ieșire (Entry/Exit System, EES) pentru care se prezintă o propunere legislativă în același timp.

În februarie 2013, Comisia a înaintat un pachet legislativ privind frontierele inteligente, care includea trei propuneri: (1) o propunere de Regulament de instituire a unui sistem de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea informațiilor privind data și locul de intrare și de ieșire a resortisanților țărilor terțe care călătoresc în spațiul Schengen, (2) o propunere de Regulament de instituire a unui program de înregistrare a călătorilor (RTP) care să permită resortisanților țărilor terțe care au făcut obiectul unor verificări prealabile să beneficieze de facilitarea verificărilor la frontierele externe ale Uniunii și (3) o propunere de Regulament de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru a se ține seama de instituirea EES și RTP².

Între timp, Comisia a decis:

- să își revizuiască propunerea de Regulament din 2013 de instituire a unui sistem de intrare/ieșire (EES);
- să își revizuiască propunerea de Regulament din 2013 de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru a include schimbările tehnice care rezultă din noua propunere de regulament de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES);
- să își retragă propunerea de Regulament din 2013 privind programul de înregistrare a călătorilor (RTP).

Justificarea acestei decizii se regăsește în expunerea de motive aferentă propunerii legislative actualizate privind instituirea EES și în evaluarea impactului care însoțește propunerea respectivă.

În consecință, prezenta propunere o înlocuiește pe cea din 2013³ și introduce în Codul frontierelor Schengen modificările tehnice care rezultă din noua propunere de regulament de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES), în special înregistrarea în EES a cazurilor în care intrarea unor resortisanți ai țărilor terțe este refuzată, noi elemente referitoare la procedurile alternative pentru EES și interoperabilitatea dintre EES și Sistemul de informații privind vizele (VIS). În acest sens, această nouă propunere ține cont de rezultatele negocierilor în Consiliu și în Parlamentul European.

---

¹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (text codificat), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

² COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final și, respectiv, COM(2013) 96 final.

³ COM(2013) 96 final.

Ca urmare a eliminării obligației ștampilării aduse de EES, prin instituirea acestui sistem se oferă posibilitatea de a introduce o automatizare a operațiunilor de control la frontieră pentru resortisanții țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată (și, eventual, pe baza unei vize de circuit⁴). Condițiile de utilizare a sistemelor de control automatizat la frontieră diferă însă în funcție de categoria de călători (cetățeni ai UE/SEE/CH, resortisanți ai țărilor terțe care dețin un permis de ședere de membru al familiei unui cetățean UE/SEE/CH, resortisanți ai țărilor terțe care dețin un permis de ședere ori o viză de lungă ședere sau resortisanți ai țărilor terțe admiși pentru șederi de scurtă durată) și fiecare procedură trebuie reglementată separat.

Contextul general

Contextul general este explicat în expunerea de motive aferentă propunerii legislative privind instituirea EES și în evaluarea impactului care însoțește această propunere.

Dispoziții în vigoare

Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) și Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985.

Trebuie să se țină seama de faptul că, la 15 decembrie 2015, Comisia a prezentat o propunere de modificare a Codului frontierelor Schengen în ceea ce privește consolidarea verificărilor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe⁵. Negocierile privind acest text vor avea un impact asupra prezentei propuneri, prin urmare ar trebui acordată o atenție deosebită asigurării sinergiilor necesare între aceste două propuneri în cursul procesului de negociere.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Consultarea părților interesate și evaluările impactului sunt descrise în expunerea de motive aferentă propunerii legislative privind instituirea EES și în evaluarea impactului care însoțește această propunere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Sinteză

Principalele modificări propuse vizează următoarele aspecte:

---

⁴ În cazul introducerii vizei de circuit, în conformitate cu propunerea prezentată de Comisie de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a vizei de circuit și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 562/2006 și (CE) nr. 767/2008 [COM(2014)163 final].

⁵ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 în ceea ce privește consolidarea verificărilor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe, COM(2015) 670 final.

- introducerea unor definiții suplimentare privind EES, sistemul de self-service, porțile biometrice de acces, sistemul de control automatizat la frontieră (articolul 2);
- resortisanții țărilor terțe ale căror date sunt introduse în EES și excepțiile de la această regulă (articolul 6a);
- verificarea autenticității cipului din documentele de călătorie care conțin un suport electronic de stocare [articolul 8 alineatul (2)]⁶;
- la intrare și la ieșire, verificarea valabilității documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe, prin consultarea bazelor de date relevante și, în special, a Sistemului de Informații Schengen, a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și a bazelor de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate. Dacă documentul de călătorie conține o imagine facială stocată pe cip, verificarea imaginii faciale stocate, mai puțin în cazul resortisanților țărilor terțe a căror intrare sau ieșire face obiectul unei înregistrări în EES [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (i) și articolul 8 alineatul (3) litera (g) punctul (i)];
- la intrare, verificarea autenticității datelor stocate pe cipul din permisele de ședere care conțin un suport electronic de stocare pentru resortisanții țărilor terțe și verificarea valabilității permiselor de ședere și a vizelor de lungă ședere în SIS și în alte baze de date relevante [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (ii)];
- la intrare și la ieșire, verificarea identității și/sau identificarea resortisanților țărilor terțe cărora li s-a permis o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} prin consultarea EES și, dacă este cazul, a VIS [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și articolul 8 alineatul (3) litera (g) punctul (iv)];
- la intrare și la ieșire, verificarea, prin consultarea EES, a faptului că resortisanții țărilor terțe nu au depășit deja durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre și la intrare, verificarea, prin consultarea EES, a faptului că resortisanții țărilor terțe care dețin o viză cu o singură intrare sau cu două intrări au respectat numărul maxim de intrări autorizate [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iiia), articolul 8 alineatul (3) litera (g) punctul (v) și articolul 8 alineatul (3) litera (h) punctul (ii)];
- în ceea ce îi privește pe titularii de viză [sau persoanele care dețin o viză de circuit], la intrare, verificarea autenticității, a valabilității teritoriale și temporale și a statutului valabil al vizei [/al vizei de circuit] și, dacă este cazul, a identității titularului de viză, prin consultarea Sistemului de informații privind vizele (VIS) [articolul 8 alineatul (3) litera (b)];
- posibilitatea de a utiliza EES în scopul identificării la frontierele externe [articolul 8 alineatul (3) litera (i)];

---

⁶ Dacă domeniul de aplicare al articolului 8 alineatul (2) va fi limitat la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum prevede propunerea COM(2015) 670 final, această verificare a autenticității ar trebui să fie în mod expres prevăzută la articolul 8 alineatul (3) și să se aplice resortisanților țărilor terțe.

- furnizarea de informații călătorilor cu privire la numărul maxim de zile de ședere autorizată, având în vedere rezultatele consultării EES [articolul 8 alineatul (9)];
- utilizarea sistemelor de control automatizat la frontieră:
  - pentru cetățenii UE/SEE/CH și resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere de membru al familiei unui cetățean UE/SEE/CH (articolul 8a);
  - pentru resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere (articolul 8b);
- utilizarea sistemelor de self-service și a porților biometrice de acces pentru persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera (articolele 8c și 8d);
- introducerea unor programe de promovare naționale, care pot fi instituite de statele membre pe o bază voluntară (articolul 8e);
- obligația de a introduce datele în EES chiar și în caz de relaxare a verificărilor la frontieră [articolul 9 alineatul (3)];
- proceduri alternative de urmat în cazul imposibilității tehnice de a introduce datele în sistemul central al EES sau în caz de defecțiune a sistemului central al EES [articolul 9 alineatul (3a)];
- introducerea indicațiilor/pictogramei pentru sistemul de control automatizat la frontiere, sistemul de self-service și porțile biometrice de acces [articolul 10 alineatul (3a)];
- eliminarea obligației de a ștampila sistematic la intrare și la ieșire documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată. În cazurile prevăzute în mod expres de legislația sa națională, posibilitatea ca un stat membru să aplice o ștampilă la intrare și la ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere eliberat de statul membru respectiv (articolul 11);
- prezumția de ședere neregulamentară în absența fișelor corespunzătoare în EES și posibilitățile de a infirma această prezumție (articolul 12);
- o perioadă de tranziție de șase luni de la data la care EES începe să funcționeze și măsuri tranzitorii pentru a acoperi cazurile în care un resortisant al unei țări terțe care este supus obligației de înregistrare în EES atunci când trece frontiera a intrat pe teritoriul statelor membre și nu a ieșit încă înainte de data la care EES începe să funcționeze (articolul 12a);
- înregistrarea în EES a datelor privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} a fost refuzată [articolul 14 alineatul (2)];
- modificarea anexelor III, IV și V;
- eliminarea anexei VIII.

Temeiul juridic

Articolul 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere că propunerea stabilește dispoziții privind verificările la frontieră la care sunt supuse persoanele care traversează frontierele externe.

Prezenta propunere modifică Regulamentul (EU) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), care este versiunea codificată a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen). Acest din urmă regulament avea ca temei dispozițiile echivalente din Tratatul de instituire a Comunității Europene, și anume articolele 62 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a).

Principiul subsidiarității

Articolul 77 împuternicește Uniunea să dezvolte o politică ce urmărește să asigure „absența oricărui control asupra persoanelor, la trecerea frontierelor interne, indiferent de cetățenie”, și „controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe”.

Prezenta propunere se încadrează în limitele dispozițiilor menționate. Obiectivul prezentei propuneri este de a aduce modificările necesare Codului frontierelor Schengen în vederea instituirii EES. Acest obiectiv nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând la nivel individual, deoarece o modificare a unui act al Uniunii cu putere de lege (Codul frontierelor Schengen) poate fi realizată doar de către Uniune.

Principiul proporționalității

Articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor. Forma aleasă pentru această acțiune trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficient cu putință.

Crearea Codului frontierelor Schengen în 2006 a trebuit să ia forma unui regulament, pentru a se asigura aplicarea sa identică în toate statele membre care aplică acquis-ul Schengen. Inițiativa propusă – modificarea Codului frontierelor Schengen – constituie o modificare a unui regulament existent și poate fi realizată doar prin intermediul unui regulament. În ceea ce privește conținutul, această inițiativă se limitează la îmbunătățiri aduse regulamentului existent și bazate pe orientările de politică pe care acesta le conține. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

Alegerea instrumentului

Instrumentul propus: regulament.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificarea propusă nu are implicații pentru bugetul UE.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Consecințele diferitelor protocoale anexate la tratate și ale acordurilor de asociere încheiate cu țări terțe

Prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen în sensul că se referă la trecerea frontierelor externe. Prin urmare, trebuie luate în considerare consecințele asupra diverselor protocoale și acorduri de asociere în ceea ce privește Danemarca, Irlanda și Regatul Unit, Islanda și Norvegia, precum și Elveția și Liechtenstein. Situația fiecăruia dintre aceste state este descrisă în considerentele (11)-(16) din prezenta propunere și explicată mai în detaliu în expunerea de motive aferentă propunerii legislative privind instituirea EES.

Scurtă prezentare a modificărilor propuse în ceea ce privește Codul frontierelor Schengen

Articolul 2 - Definiții

Definiții suplimentare

Punctul 22: definiția noului „sistem de intrare/ieșire (*Entry/Exit System*, EES)”

Punctul 23: definiția „sistemului de self-service”

Punctul 24: definiția „porților biometrice de acces ”

Punctul 25: definiția „sistemului de control automatizat la frontieră (*Automated Border Control*, ABC)”.

Noul articolul 6a - Resortisanții țărilor terțe ale căror date sunt înregistrate în EES

Noul articol 6a introduce obligația ca resortisanții țărilor terțe cărora li s-a permis intrarea pe baza unei vize de scurtă ședere [sau a unei vize de circuit] în spațiul Schengen să fie înregistrați în EES. Aceeași obligație este introdusă și în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea pe baza unei vize de scurtă ședere [sau a unei vize de circuit]. Sunt prevăzute excepții pentru următoarele categorii de persoane: 1) resortisanții țărilor terțe, membri de familie ai unui cetățean al Uniunii sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație, atunci când acești resortisanți dețin un permis de ședere în aceste calități respective, chiar și în cazul în care aceștia nu însoțesc sau nu se alătură unui cetățean al Uniunii sau unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație; 2) resortisanții statelor Andorra, Monaco și San Marino; 3) resortisanții țărilor terțe care sunt scutiți de verificările la frontieră sau de obligația de a trece frontierele externe exclusiv pe la punctele de trecere a frontierei ori în timpul programului de funcționare stabilit, precum și resortisanții țărilor terțe care beneficiază de facilitarea trecerii frontierei; 4) titularii permiselor de trecere locală a frontierei.

Articolul 8 - Verificările la frontieră efectuate asupra persoanelor

La alineatul (2) a fost adăugată obligația de a verifica autenticitatea tuturor documentelor de călătorie care conțin un suport electronic de stocare, cu ajutorul unor certificate valabile.

Alineatul (3) litera (a) punctul (i) privind obligația polițiștilor de frontieră de a verifica, la intrare, că resortisantul țării terțe se află în posesia unui document valabil pentru trecerea frontierei și care nu a expirat este detaliat. Într-adevăr, în ceea ce privește verificarea valabilității documentului de călătorie, este prevăzută în mod expres consultarea bazelor de date relevante (în special, a Sistemului de Informații Schengen, a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și a bazelor de date naționale care conțin

informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate). În plus, în cazul în care resortisantul țării terțe deține un document de călătorie electronic care conține o imagine facială stocată pe cip, se prevede verificarea imaginii faciale stocate pe cip. O excepție este prevăzută pentru resortisanții țărilor terțe care fac obiectul unei înregistrări în EES și care dețin un document de călătorie electronic. Într-adevăr, pentru această categorie de persoane, verificarea imaginii faciale stocate pe cipul documentului de călătorie ar trebui efectuată în momentul înregistrării în EES sau al înregistrării unui nou pașaport electronic în EES (de exemplu, în cazul expirării unui pașaport vechi). După această verificare, documentul de călătorie al persoanei și datele sale biometrice vor fi stocate în EES și vor fi utilizate pentru verificarea/identificarea persoanei la trecerile ulterioare ale frontierei.

Alineatul (3) litera (a) punctul (ii) se referă la verificarea faptului că documentul de călătorie este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere necesar. În ceea ce privește permisele de ședere, a fost adăugată obligația de a verifica autenticitatea permiselor de ședere care conțin un suport electronic de stocare, cu ajutorul unor certificate valabile. În plus, perioada de valabilitate a permiselor de ședere sau a vizelor de lungă ședere trebuie verificată prin consultarea Sistemului de Informații Schengen și a altor baze de date relevante.

Noul punct (iii) de la alineatul (3) litera (a) prevede obligația de a efectua o verificare și/sau o identificare, cu ajutorul elementelor biometrice de identificare, a resortisanților țărilor terțe a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES. O astfel de verificare și/sau identificare se efectuează în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul de instituire a EES. Drept urmare:

- în cazul titularilor de viză deja înregistrați în EES, datele lor biometrice vor fi verificate în EES sau în VIS;
- în cazul titularilor de viză neînregistrați încă în EES, datele lor biometrice vor fi verificate în VIS și se va proceda la identificarea acestora în EES;
- în cazul călătorilor scutiți de obligația de a deține viză și care sunt deja înregistrați în EES, datele lor biometrice vor fi verificate în EES;
- în cazul călătorilor scutiți de obligația de a deține viză și care nu sunt înregistrați în EES, se va proceda la identificarea acestora în EES și, în cazul în care persoana nu este găsită în EES, se vor efectua o verificare și, după caz, o identificare în VIS.

La alineatul (3) litera (a) punctul (iiia), obligația de a verifica ștampilele aplicate în pașaport pentru a verifica dacă un resortisant al unei țări terțe care intră în spațiul Schengen nu a depășit încă durata maximă de ședere autorizată a fost înlocuită cu obligația de a consulta EES. În aceeași ordine de idei, ca urmare a eliminării ștampilării, EES va trebui, de asemenea, consultat pentru a se verifica dacă resortisanții țărilor terțe care dețin o viză cu o singură intrare sau cu două intrări au respectat numărul maxim de intrări autorizate.

Alineatul (3) litera (b) se referă la modul în care VIS este utilizat pentru verificările la frontierele externe. Având în vedere interoperabilitatea dintre EES și VIS și posibilitatea de a utiliza mijloace de control automatizat la frontierele externe, VIS ar trebui să ofere polițiștilor de frontieră informații cu privire nu numai la autenticitatea, ci și la valabilitatea teritorială și temporală și la statutul vizei (sau al vizei de circuit) prin intermediul unui răspuns pozitiv/negativ. În plus, în conformitate cu propunerea privind instituirea EES, acest alineat reflectă faptul că identitatea titularilor de viză nu va fi verificată sistematic în VIS. În anumite

cazuri, identitatea titularilor de viză va fi verificată în EES, utilizând imaginea facială a acestora.

Alineatul (3) litera (g) punctul (i) detaliază obligația polițiștilor de frontieră de a verifica, la ieșire, dacă resortisanții țărilor terțe se află în posesia unui document valabil pentru trecerea frontierei. Într-adevăr, în ceea ce privește verificarea valabilității documentului de călătorie, este prevăzută în mod expres consultarea bazelor de date relevante (în special, a Sistemului de Informații Schengen, a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și a bazelor de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate) este menționată în mod expres. În plus, în cazul în care resortisantul țării terțe deține un document de călătorie electronic care conține o imagine facială stocată pe cip, se prevede verificarea imaginii faciale stocate pe cip. O excepție este prevăzută pentru resortisanții țărilor terțe care fac obiectul unei înregistrări în EES și care dețin un document de călătorie electronic. Într-adevăr, pentru această categorie de persoane, verificarea imaginii faciale stocate pe cipul documentului de călătorie ar trebui efectuată în momentul înregistrării în EES sau al înregistrării unui nou pașaport electronic în EES (de exemplu, în cazul expirării unui pașaport vechi). După această verificare, documentul de călătorie al persoanei și datele sale biometrice vor fi stocate în EES și vor fi utilizate pentru verificarea/identificarea persoanei la trecerile ulterioare ale frontierei.

Noul punct (iv) de la alineatul (3) litera (g) prevede obligația de a efectua o verificare și/sau o identificare, cu ajutorul elementelor biometrice de identificare, a resortisanților țărilor terțe a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES. O astfel de verificare și/sau identificare se efectuează în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul de instituire a EES. Prin urmare, în cazul titularilor de viză deja înregistrați în EES, datele lor biometrice pot fi verificate în EES sau, după caz, în VIS.

La noul punct (v) de la alineatul (3) litera (g), obligația de a verifica ștampilele aplicate în pașaport pentru a verifica dacă un resortisant al unei țări terțe care iese din spațiul Schengen nu a depășit încă durata maximă de ședere autorizată a fost înlocuită cu obligația de a consulta EES.

Se elimină alineatul (3) litera (h) punctul (ii), care prevedea că verificarea faptului că un resortisant al unei țări terțe care iese din spațiul Schengen nu a depășit durata maximă de ședere autorizată este facultativă. Într-adevăr, odată cu instituirea EES, această verificare devine obligatorie.

Alineatul (3) litera (i) este adaptat pentru a prevedea posibilitatea de a se utiliza EES în plus față de VIS pentru a se identifica orice persoană care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare, ședere sau rezidență pe teritoriul statelor membre.

Noul alineat (9) prevede obligația polițiștilor de frontieră de a informa resortisanții țărilor terțe cu privire la numărul maxim de zile în care acestora le mai este autorizată șederea în spațiul Schengen, astfel cum figurează în EES și, dacă este cazul, în VIS.

Prin introducerea noilor articole 8a, 8b, 8c și 8d se prevede o automatizare armonizată a verificărilor la frontieră pentru categorii diferite de călători.

Condițiile de intrare și de ieșire pentru călătorii vizați rămân neschimbate.

Articolele 8a și 8b nu sunt modificări tehnice determinate de introducerea EES, ci dispoziții suplimentare menite să faciliteze într-o mai mare măsură procedurile de verificare la frontieră prin utilizarea de tehnologii moderne.

Articolul 8a, nou introdus - Utilizarea sistemelor de control automatizat la frontieră de către cetățenii UE/SEE/CH și de către resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere de membru al familiei unui cetățean UE/SEE/CH

Alineatul (1) stabilește domeniul de aplicare personal al acestui articol (și anume cetățenii Uniunii, resortisanții țărilor terțe care beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii și resortisanții țărilor terțe, membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii, atunci când acești resortisanți dețin un permis de ședere în aceste calități respective).

Alineatul (2) enumeră condițiile care trebuie îndeplinite în mod cumulativ pentru a utiliza sistemele de control automatizat la frontieră. În special, persoana interesată trebuie să dețină un document de călătorie electronic ale cărui date stocate pe cip trebuie autentificate. În plus, se accesează imaginea facială stocată pe cip în scopul de a se verifica identitatea titularului prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real a titularului documentului de călătorie. Pentru resortisanții țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care dețin un permis de ședere în acest sens, acest document trebuie să fie un card electronic (valabil și nu expirat), ale cărui date stocate pe cip trebuie autentificate. În plus, se accesează imaginea facială stocată pe cip în scopul de a verifica identitatea titularului prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real.

Alineatul (3) prevede că verificările la intrare și la ieșire se efectuează în temeiul articolului 8 alineatul (2). Cu toate acestea, se prevede în mod expres că, atunci când verificările la frontieră, la intrare și la ieșire, sunt efectuate prin intermediul unui sistem de control automat, acestea includ în mod sistematic verificarea faptului că persoanele respective nu reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă pentru securitatea internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale statelor membre sau o amenințare pentru sănătatea publică, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante de la nivelul Uniunii și de la nivel național, în special a Sistemului de Informații Schengen⁷.

La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor automatizate la frontieră sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră care, pe baza lor, autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră [alineatul (4)].

Alineatul (5) enumeră condițiile în care o persoană este orientată către un polițist de frontieră. Cu toate acestea, alineatul (6) prevede că un polițist de frontieră care supraveghează trecerea frontierei de către o persoană care utilizează un sistem de control automatizat la frontieră

---

⁷ O condiție similară este prevăzută în propunerea [COM(2015)670/2] și va face parte din verificările obligatorii ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație. În funcție de textul final adoptat, această teză ar putea deveni redundantă/caducă.

poate decide să orienteze persoana respectivă către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

Alineatul (7) prevede obligația de a se asigura supravegherea utilizării sistemului astfel încât să se detecteze eventualele utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale ale sistemului.

Articolul 8b, nou introdus - Utilizarea sistemelor de control automatizat la frontieră de către resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere

Alineatul (1) enumeră condițiile care trebuie îndeplinite în mod cumulativ de către resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere pentru a utiliza sistemele de control automatizat la frontieră. În special, persoana interesată trebuie să dețină un document de călătorie electronic ale cărui date stocate pe cip trebuie autentificate. În plus, se accesează imaginea facială stocată pe cip în scopul de a verifica identitatea titularului prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real a titularului documentului de călătorie. Pentru resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere, se accesează și cipul permisului de ședere pentru a se verifica autenticitatea datelor conținute și identitatea titularului permisului de ședere.

Alineatul (2) detaliază verificările la frontieră care se efectuează la intrare și la ieșire.

La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră care, pe baza lor, autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră [alineatul (3)].

Condițiile în care o persoană este orientată către un polițist de frontieră sunt enumerate la alineatul (4). Cu toate acestea, alineatul (5) prevede că un polițist de frontieră care supraveghează trecerea frontierei de către o persoană care utilizează un sistem de control automatizat la frontieră poate decide să orienteze persoana respectivă către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

Alineatul (6) prevede obligația de a se asigura supravegherea utilizării sistemului astfel încât să se detecteze eventualele utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale ale sistemului.

Articolul 8c, nou introdus - Utilizarea sistemelor de self-service pentru preînregistrarea biometrică a datelor în EES

Noul articol 8c introduce posibilitatea ca persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera să poată utiliza sistemele de self-service pentru a-și preînregistra biometric în EES datele din dosarul individual.

Alineatul (1) enumeră condițiile care trebuie îndeplinite în mod cumulativ de către persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES la trecerea frontierei pentru a utiliza sistemele de self-service în scopul de a-și preînregistra biometric în EES datele din dosarul individual. În special, persoana interesată trebuie să dețină un document de călătorie electronic ale cărui date stocate pe cip trebuie autentificate. În plus, se accesează imaginea facială stocată în documentul de călătorie în scopul de a verifica identitatea titularului prin compararea imaginii

faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real a titularului documentului de călătorie.

Alineatele (2)-(4) descriu operațiunile ce urmează a fi efectuate de către sistemele de self-service.

Alineatul (5) se referă la cazul în care se verifică, prin intermediul sistemului de self-service, că persoana nu este înregistrată în EES. În acest caz, datele necesare sunt colectate și preînregistrate biometric în EES prin sistemul de self-service. Persoana este întotdeauna orientată către un polițist de frontieră care verifică dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui care este deținut și că elementele biometrice de identificare înregistrate în EES corespund elementelor biometrice de identificare obținute în timp real ale persoanei în cauză.

Alineatele (6) și (7) se referă la cazul în care se verifică, prin intermediul sistemului de self-service, dacă persoana este deja înregistrată în EES, însă dosarul individual al acesteia trebuie actualizat.

Alineatul (8) prevede obligația de a se asigura supravegherea utilizării sistemului astfel încât să se detecteze eventualele utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale ale sistemului.

Articolul 8d, nou introdus - Utilizarea sistemelor de self-service și/sau a porților biometrice de acces de către resortisanții țărilor terțe care fac obiectul înregistrării în EES atunci când trec frontiera

Noul articol 8d introduce posibilitatea ca persoanele care trebuie să se înregistreze în EES atunci când trec frontiera să utilizeze sistemele de self-service pentru efectuarea verificărilor la frontieră. În plus, se prevede și posibilitatea de a utiliza porțile biometrice de acces pentru trecerea frontierelor. Prin această abordare în două etape, statele membre ar putea decide să instituie pentru această categorie de călători un sistem complet automatizat de trecere a frontierei (dacă utilizarea sistemului de self-service este urmată de posibilitatea utilizării unei porți biometrice de acces) sau un sistem parțial automatizat de trecere a frontierei (dacă utilizarea porților biometrice de acces nu este avută în vedere și persoanele pot trece frontiera numai după ce au primit autorizarea în acest sens din partea unui polițist de frontieră). Cu toate acestea, resortisanții țărilor terțe care nu sunt încă înregistrați în EES trebuie să fie întotdeauna orientați către un polițist de frontieră (chiar dacă au utilizat sistemele de self-service pentru preînregistrarea biometrică) pentru a li se finaliza înregistrarea în EES. În consecință, pentru acești călători se poate avea în vedere doar o trecere semiautomatizată a frontierei.

Alineatul (1) enumeră condițiile care trebuie îndeplinite în mod cumulativ de către persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera pentru a utiliza sistemele de self-service în scopul efectuării verificărilor la frontieră. În special, persoana interesată trebuie să dețină un document de călătorie electronic ale cărui date stocate pe cip trebuie autentificate. În plus, se accesează imaginea facială stocată pe cip în scopul de a verifica identitatea titularului prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real a titularului documentului de călătorie. În cele din urmă, persoana este deja înregistrată sau preînregistrată biometric în EES.

Alineatul (2) detaliază verificările la frontieră care se efectuează la intrare și la ieșire.

La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră care, pe baza lor, autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră [alineatul (3)].

Alineatul (4) enumeră condițiile în care o persoană este orientată către un polițist de frontieră. Cu toate acestea, alineatul (5) prevede că un polițist de frontieră care supraveghează trecerea frontierei de către o persoană care utilizează sistemul de control automatizat la frontieră poate decide să orienteze persoana respectivă către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

Alineatul (6) prevede că statele membre pot decide să instaleze astfel de porți biometrice de acces și că persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera pot fi autorizate să folosească porțile biometrice de acces. Alineatul (6) prevede, prin urmare, legătura care ar trebui stabilită între porțile biometrice de acces și EES. În plus, în cazul în care un stat membru decide să instaleze porți biometrice de acces, acesta are posibilitatea să combine sau nu aceste porți biometrice de acces cu sistemul de self-service. În cazul în care porțile biometrice de acces nu sunt combinate cu sistemul de self-service, înseamnă că procesul de verificare și trecerea efectivă a frontierei se desfășoară în locuri distincte. În consecință, în cazurile în care aceste două componente nu sunt combinate, alineatul (6) prevede obligația de a institui un sistem de porți biometrice de acces pentru a verifica dacă persoana care utilizează porțile biometrice de acces este persoana care a utilizat sistemul de self-service. Pentru a realiza aceste verificări, trebuie să fie utilizat cel puțin un element biometric de identificare.

Alineatul (7) se referă la situația în care persoana nu deține un document de călătorie electronic sau în care autenticitatea documentului de călătorie ori identitatea titularului nu poate fi verificată. În acest caz, dacă polițistul de frontieră poate extrage rezultatele verificărilor la frontieră care au fost efectuate prin intermediul sistemului de self-service, acesta poate efectua doar acele verificări care nu au putut fi realizate prin intermediul sistemului de self-service. În orice caz, polițistul de frontieră verifică dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service este cel deținut de persoana pe care o verifică.

Alineatul (8) prevede obligația de a se asigura supravegherea utilizării sistemului de self-service și a porților biometrice de acces astfel încât să se detecteze eventualele utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale ale sistemului.

Articolul 8e, nou introdus - Programele naționale de facilitare

Articolul 8e prevede posibilitatea ca fiecare stat membru să instituie, pe bază voluntară, un program național care să permită resortisanților țărilor terțe să beneficieze de următoarele două facilități pentru trecerea frontierei la intrarea în statul membru respectiv:

- verificarea punctului de plecare și de destinație, a scopului șederii, inclusiv a documentelor justificative [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iv)];
- verificarea existenței unor mijloace suficiente de subzistență [articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (v)].

Alineatul (2) prevede obligația de a asigura o verificare prealabilă a resortisanților țărilor terțe care solicită utilizarea programului. Acesta prezintă condițiile minime care trebuie să fie îndeplinite de orice resortisant al unei țări terțe pentru a avea acces la un program național de facilitare.

Alineatul (4) prevede posibilitatea ca două sau mai multe state membre care și-au instituit propriile programe naționale să încheie acorduri între ele, astfel încât beneficiarii programului lor național să poată beneficia de facilitățile recunoscute de programul național al celuilalt stat membru.

Articolul 9 - Relaxarea verificărilor la frontieră

Textul existent este adaptat ca urmare a instituirii EES. Se subliniază obligația de a introduce în EES datele călătorului la fiecare intrare sau ieșire a acestuia în/din spațiul Schengen. Chiar și în situații de relaxare a procedurilor de verificare la frontieră, înregistrarea în EES este obligatorie.

Noul alineat (3a) prevede soluții alternative în cazul imposibilității tehnice de a introduce date în sistemul central al EES sau în caz de defecțiune a sistemului central al EES, care includ stocarea datelor în interfața uniformă de la nivel național, dacă este posibil, sau, în caz contrar, stocarea locală a datelor. Atunci când acest lucru este posibil, se asigură consultarea Sistemului de informații privind vizele pentru a verifica identitatea titularilor de viză.

Articolul 10 - Amenajarea de culoare separate și informațiile aflate pe panouri

Se adaugă un nou alineat (3a) pentru a se ține seama de introducerea sistemelor de control automatizat la frontieră, a sistemelor de self-service și a porților biometrice de acces. Pentru a avea o abordare armonizată, statele membre folosesc, în aceste situații, panourile prevăzute în anexa III partea D.

Articolul 11 - Ștampilarea documentelor de călătorie

Noul articol 11 reflectă faptul că EES vizează eliminarea ștampilării la intrare și la ieșire a documentelor de călătorie aparținând resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată și înlocuirea acestora cu înregistrarea electronică a intrărilor și ieșirilor. Prin urmare, se elimină obligația de a ștampila sistematic la intrare și la ieșire documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată.

Cu toate acestea, în cazurile prevăzute în mod expres în temeiul legislației naționale, noul articol 11 prevede posibilitatea ca fiecare stat membru să aplice o ștampilă la intrare și la ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere eliberat de statul membru respectiv. Aspectele practice de aplicare a ștampilei sunt prevăzute în anexa IV.

Articolul 12 - Prezumțiile referitoare la îndeplinirea condițiilor privind durata șederii

Textul existent este adaptat ca urmare a instituirii EES. În prezent, articolul 12 reglementează procedurile de infirmare a prezumției de ședere neregulamentară în cazul absenței ștampilei

de intrare sau de ieșire. Odată cu instituirea EES, ștampilarea va fi înlocuită cu înregistrarea electronică în EES.

Articolul 12a - Perioada de tranziție și măsurile tranzitorii

- Alineatul (1) se referă la o perioadă de tranziție de șase luni de la data la care EES începe să funcționeze. Pe parcursul acestei perioade de tranziție, polițiștii de frontieră vor ține seama atât de ștampilele aplicate pe documente de călătorie, cât și de datele înregistrate în EES. Acest demers va permite polițiștilor de frontieră să verifice dacă durata maximă de ședere autorizată este respectată, iar resortisanților țărilor terțe care dețin o viză cu o singură intrare sau cu două intrări le va permite să verifice dacă numărul de intrări autorizate maxime este respectat. Într-adevăr, este posibil ca persoanele să fi stat pe teritoriul statelor membre într-o perioadă de 180 de zile care precedă intrarea în funcțiune a EES. În acest caz, documentul de călătorie ar trebui să fi fost ștampilat în mod corespunzător. În consecință, aceste ștampile trebuie să fie luate în considerare pentru verificările menționate anterior.
- Alineatul (2) se referă la cazul în care o persoană a intrat pe teritoriul statelor membre înainte ca EES să înceapă să funcționeze și nu a ieșit încă înainte de acest moment. În acest caz, la ieșire, dosarul individual al persoanei în cauză va fi înregistrat în EES și data ultimei intrări se va înregistra în fișa de intrare/ieșire, astfel încât să existe o fișă de intrare/ieșire „completă”.

Articolul 14 - Refuzul intrării

La alineatul (2), un nou paragraf prevede că datele referitoare la resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată [sau pentru o ședere pe baza unei vize de circuit] a fost refuzată trebuie să fie înregistrate în EES.

La alineatul (3), corectarea datelor introduse în EES este prevăzută în mod expres în cazul în care, în urma exercitării unei căi de atac, se concluzionează că decizia de refuz al intrării a fost nefondată.

Anexa III - Modele de panouri care indică diferitele culoare la punctele de trecere a frontierei

Panourile prevăzute în anexa III sunt completate prin adăugarea unor noi panouri pentru utilizarea culoarelor de control automatizat la frontieră.

Anexa IV - Aplicarea ștampilelor

Textul existent este adaptat ca urmare a instituirii EES. În noul sistem, anexa IV ar trebui să se refere numai la: 1) ștampilele care trebuie aplicate de toate statele membre în caz de refuz al intrării; 2) în cazul în care se prevede în mod expres în legislația națională, ștampilele pe care un stat membru ar putea să le aplice la intrare și la ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere eliberat de statul membru respectiv.

Anexa V Partea A - Proceduri privind refuzul intrării la frontieră

Textul existent este adaptat ca urmare a instituirii EES.

- Alineatul (1) litera (b) se modifică, referindu-se în prezent la acele categorii de persoane ale căror date privind refuzul intrării se înregistrează în EES. Obligația ca polițistul de frontieră să aplice o ștampilă pe pașaport este menținută.

- Alineatul (1) litera (d) se modifică, referindu-se în prezent la acele categorii de persoane ale căror date privind refuzul intrării nu sunt înregistrate în EES, pentru care trebuie aplicată o șampilă pe pașaport și trebuie consemnat refuzul intrării într-un registru național.

Anexa VIII se elimină.

Aceste informații vor fi înregistrate în EES.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește utilizarea sistemului de intrare/ieșire

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen)⁸ stabilește condițiile, criteriile și normele detaliate pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre.
- (2) [Regulamentul (UE) nr. XXX al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii]⁹ vizează crearea unui sistem centralizat de înregistrare a datelor de intrare, ieșire și refuz al intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii pentru șederi de scurtă durată [sau pentru șederi pe baza unei vize de circuit].

---

⁸ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (text codificat), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

⁹ JO L ...

- (3) În vederea efectuării verificărilor asupra resortisanților țărilor terțe în temeiul Regulamentului (UE) 2016/399, care includ verificarea identității și/sau identificarea resortisantului țării terțe, precum și verificarea faptului că acesta nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, polițiștii de frontieră ar trebui să utilizeze toate informațiile disponibile, inclusiv datele din EES. Datele stocate în acest sistem ar trebui utilizate, de asemenea, pentru a verifica faptul că resortisanții țărilor terțe care dețin o viză cu o singură intrare sau cu două intrări au respectat numărul maxim de intrări autorizate.
- (4) Pentru a se asigura eficiența deplină a EES, verificările la intrare și la ieșire trebuie să fie efectuate în mod armonizat la frontierele externe.
- (5) Instituirea EES implică adaptarea procedurilor stabilite în Regulamentul (UE) 2016/399 pentru verificarea persoanelor la trecerea frontierelor externe. În special, EES urmărește eliminarea ștampilării la intrare și la ieșire a documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere [sau pentru șederea pe baza unei vize de circuit], înlocuind-o cu înregistrarea electronică a intrărilor și a ieșirilor direct în EES. Cu toate acestea, ștampilarea documentului de călătorie în cazul refuzului intrării unui resortisant al unei țări terțe este menținută deoarece se referă la călători cu grad de risc mai ridicat. În plus, în procedurile de verificare la frontieră trebuie să fie luată în considerare stabilirea interoperabilității dintre EES și Sistemul de informații privind vizetele (VIS). În sfârșit, EES oferă posibilitatea utilizării noilor tehnologii pentru trecerea frontierei de către călătorii admiși pentru o ședere de scurtă durată.
- (6) În decursul unei perioade de șase luni de la data la care EES începe să funcționeze, polițiștii de frontieră ar trebui să țină seama de șederile pe teritoriul statelor membre în cursul perioadei de șase luni care precedă intrarea sau ieșirea, verificând ștampilele de pe documentele de călătorie în plus față de datele de intrare/ieșire înregistrate în EES. Această măsură ar trebui să permită efectuarea verificărilor necesare care urmează să fie efectuate în cazurile în care o persoană a fost admisă pentru o ședere de scurtă durată pe teritoriul statelor membre în perioada de șase luni care precedă începerea funcționării EES. În plus, este necesar să se prevadă dispoziții specifice pentru persoanele care au intrat pe teritoriul statelor membre și care nu au ieșit încă înainte de data la care sistemul începe să funcționeze. În aceste situații, la ieșirea de pe teritoriul statelor membre ar trebui să se înregistreze în EES și ultima intrare.
- (7) Având în vedere situațiile diferite din statele membre și de la diversele puncte de trecere a frontierei din statele membre în ceea ce privește numărul de resortisanți ai țărilor terțe care trec frontierele, statele membre ar trebui să poată decide dacă și în ce măsură să utilizeze tehnologii precum sistemele de control automat, „chioșcurile de control self-service” și porțile biometrice de acces . În cazul în care se utilizează astfel de tehnologii, ar trebui să se asigure efectuarea unor verificări armonizate la frontierele externe, la intrare și la ieșire, și un nivel adecvat de securitate.
- (8) În plus, este necesar să se definească sarcinile și rolurile polițiștilor de frontieră atunci când utilizează aceste tehnologii. În acest sens, ar trebui să se asigure faptul că rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin mijloace automate sunt puse la dispoziția polițiștilor de frontieră, astfel încât aceștia să poată lua decizii adecvate. În plus, este necesar să se supravegheze utilizarea sistemelor de control automatizat la

frontieră, a „chioscurilor de control self-service” și a porților biometrice de acces de către călători pentru a preveni un comportament și utilizări frauduloase. În plus, atunci când efectuează această supraveghere, polițiștii de frontieră ar trebui să acorde o atenție deosebită minorilor și să fie plasați într-un loc care să le permită să identifice persoanele care au nevoie de protecție.

- (9) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a institui, pe bază voluntară, programe naționale de facilitare pentru a permite resortisanților țărilor terțe care au făcut obiectul unor verificări prealabile să beneficieze la intrare de derogări de la verificările amănunțite. În cazul în care se utilizează astfel de programe naționale de facilitare, ar trebui să se asigure că acestea sunt instituite în mod armonizat și că se asigură un nivel adecvat de securitate.
- (10) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰.
- (11) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume acela de modifica normele existente ale Regulamentului (UE) 2016/399, poate fi realizat doar la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în dreptul intern.
- (13) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului¹¹; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (14) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹² prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

---

¹⁰ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

¹¹ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

¹² Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

- (15) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹³, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹⁴.
- (16) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁵, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹⁶, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹⁷.
- (17) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁸, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹⁹, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului²⁰.
- (18) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/399 ar trebui modificat în consecință,

---

¹³ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹⁴ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

¹⁵ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹⁶ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

¹⁷ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

¹⁸ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

¹⁹ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

²⁰ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea verificărilor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2016/399 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 2, se adaugă următoarele puncte 22, 23, 24 și 25:

„22. «sistemul de intrare/ieșire (EES)» înseamnă sistemul instituit prin [Regulamentul nr. XXX al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii];

23. «sistem de self-service» înseamnă un sistem automatizat care îndeplinește toate sau o parte din verificările la frontieră care sunt aplicabile unei persoane;

24. «porți biometrice de acces» înseamnă o infrastructură care funcționează prin mijloace electronice unde are loc trecerea efectivă a frontierei externe;

25. «sistem de control automatizat la frontieră» înseamnă un sistem care permite trecerea automatizată a frontierei și care este compus dintr-un sistem de self-service și dintr-o poartă biometrică de acces.”

(2) Se inserează următorul articol 6a:

„Articolul 6a

Resortisanții țărilor terțe ale căror date sunt înregistrate în EES

1. Datele privind intrările și ieșirile următoarelor categorii de persoane se introduc în EES în conformitate cu articolele 14, 15, 17 și 18 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]:

- (a) resortisanții țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată în temeiul articolului 6 alineatul (1) [sau pentru o ședere pe baza unei vize de circuit];
- (b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, atunci când nu dețin un permis de ședere în această calitate, în temeiul directivei menționate;
- (c) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere în această calitate, în temeiul Directivei 2004/38/CE.

2. Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată sau pe baza unei vize de circuit a fost refuzată în conformitate cu articolul 14 din prezentul regulament se introduc în EES în conformitate cu articolul 16 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

3. Datele privind următoarele categorii de persoane nu se introduc în EES:

- (a) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, atunci când dețin un permis de ședere în această calitate, în conformitate cu directiva menționată;
- (b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când dețin un permis de ședere în această calitate, prevăzut în Directiva 2004/38/CE;
- (c) resortisanții statelor Andorra, Monaco și San Marino;
- (d) persoanele sau categoriile de persoane scutite de verificări la frontieră sau care beneficiază de facilitarea trecerii frontierei:
  - (i) șefii de stat și membrii delegațiilor acestora, în conformitate cu punctul 1 din anexa VII;
  - (ii) piloții de aeronave și alți membri ai echipajului, în conformitate cu punctul 2 din anexa VII;
  - (iii) marinarii, în conformitate cu punctul 3 din anexa VII;
  - (iv) lucrătorii transfrontalieri, în conformitate cu punctul 5 din anexa VII;
  - (v) serviciile de salvare, poliție, pompieri care acționează în situații de urgență, precum și polițiștii de frontieră, în conformitate cu punctul 7 din anexa VII;
  - (vi) lucrătorii offshore, în conformitate cu punctul 8 din anexa VII;
  - (vii) membrii echipajului și pasagerii navelor de croazieră, în conformitate cu punctele 3.2.1, 3.2.2 și 3.2.3 din anexa VI;
  - (viii) persoanele aflate la bordul ambarcațiunilor de agrement care nu fac obiectul verificărilor la frontieră, în conformitate cu punctele 3.2.4, 3.2.5 și 3.2.6 din anexa VI;
- (e) persoanele care sunt scutite de obligația de a trece frontierele externe exclusiv pe la punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
- (f) persoanele care prezintă un permis valabil de trecere locală a frontierei atunci când trec frontiera, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului.

Datele privind membrii de familie menționați la literele (a) și (b) nu sunt introduse în EES, chiar și în cazul în care aceștia nu însoțesc un cetățean al Uniunii sau un resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație sau nu i se alătură acestuia.”

- (3) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (2), după primul paragraf se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive tehnice sau, în cazul unui document de călătorie eliberat de o țară terță, din cauză că nu sunt disponibile certificate valabile.”

- (b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

- (i) la litera (a), punctele (i), (ii) și (iii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) verificarea identității și a cetățeniei resortisanților țărilor terțe, precum și a valabilității și a autenticității documentului de călătorie, prin consultarea bazelor de date relevante, în special:

(1) a Sistemului de Informații Schengen;

(2) a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute;

(3) a bazelor de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Această verificare include examinarea amănunțită a documentului de călătorie, în căutarea unor indicii de falsificare sau de contrafacere.

Cu excepția resortisanților țărilor terțe a căror intrare face obiectul unei înregistrări în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere legal și tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale înregistrate pe cip prin compararea electronică a acestei imagini cu imaginea facială obținută în timp real a resortisantului țării terțe în cauză;

(ii) verificarea faptului că documentul de călătorie este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere necesar.

În cazul în care permisul de ședere conține un suport electronic de stocare (cip), autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive tehnice. Verificările amănunțite la intrare includ și o verificare sistematică a valabilității permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere, prin consultarea, în SIS și în alte baze de date relevante, a informațiilor cu privire exclusiv la documente furate, deținute fără drept, pierdute și anulate^[21];

(iii) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității persoanei și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu

---

²¹ Aceste alineate ar putea necesita ajustări suplimentare după adoptarea propunerii COM(2015) 670/2.

articolul 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(ii) la litera (a), după punctul (iii) se introduce următorul punct (iiia):

„(iiia) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul țării terțe nu a atins sau depășit deja durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre și, pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză cu o singură intrare sau cu două intrări, verificarea faptului că aceștia au respectat numărul maxim de intrări autorizate, prin consultarea EES în conformitate cu articolul 21 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(iii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) dacă resortisantul unei țări terțe deține o viză [sau o viză de circuit] menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b), verificările amănunțite la intrare includ, de asemenea, verificarea autenticității, a valabilității teritoriale și temporale și a statutului vizei și, dacă este cazul, a identității titularului vizei, prin consultarea VIS în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²².”

(iv) litera (g) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) verificarea faptului că resortisantul țării terțe se află în posesia unui document valabil pentru trecerea frontierei, iar documentul respectiv este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere necesar. Verificarea documentului include consultarea bazelor de date relevante, în special a Sistemului de Informații Schengen; a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute și a bazelor de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate²³. Cu excepția resortisanților țărilor terțe a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe un suport electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere legal și tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale înregistrate pe cip prin compararea electronică a acestei imagini cu imaginea facială obținută în timp real a resortisantului țării terțe în cauză.”

(v) la litera (g) se adaugă următoarele puncte (iv) și (v):

„(iv) în cazul persoanelor a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, o verificare a identității persoanei și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)];

---

²² Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

²³ Această condiție este prevăzută în propunerea [COM(2015) 670/2] care modifică articolul 7 din CFS și va face parte din verificările obligatorii ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație. În funcție de textul final adoptat, ar putea fi necesar ca această teză să fie adaptată.

(v) în cazul persoanelor a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul țării terțe nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, prin consultarea EES, în conformitate cu articolul 21 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(vi) la litera (h), punctul (ii) se elimină.

(vii) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) în vederea identificării oricărei persoane care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, VIS poate fi consultat în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 și EES poate fi consultat în conformitate cu articolul 25 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(viii) se adaugă următorul alineat (9):

„(9) Polițistul de frontieră îl informează pe resortisantul țării terțe cu privire la numărul maxim de zile al șederii de scurtă durată autorizate, având în vedere rezultatele consultării EES care țin seama, în cazul resortisanților țărilor terțe care dețin o viză, de numărul de intrări și de durata de ședere autorizată de viză, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) litera (b).”

(4) Se inserează următorul articol 8a:

„Articolul 8a

Utilizarea sistemelor de control automatizat la frontieră de către cetățenii UE/SEE/CH și de către resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere de membru al familiei unui cetățean UE/SEE/CH

1. Următoarelor categorii de persoane li se poate permite să utilizeze sistemele de control automatizat la frontieră în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (2) sunt îndeplinite:

- (a) cetățenii Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din tratat;
- (b) resortisanții țărilor terțe care, în temeiul acordurilor încheiate între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și respectivele țări terțe, pe de altă parte, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii;
- (c) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, atunci când dețin un permis de ședere în această calitate, prevăzut în directiva menționată;
- (d) resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când dețin un permis de ședere în această calitate, prevăzut în Directiva 2004/38/CE.

2. Pentru a obține permisiunea de a utiliza sistemele de control automatizat la frontieră, următoarele condiții trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ:

- (a) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
- (b) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei include o imagine facială stocată pe cip care poate fi accesată din punct de vedere tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real;
- (c) în plus, resortisanții țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care dețin un permis de ședere valabil trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
  - (i) permisul de ședere prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
  - (ii) permisul de ședere prezentat pentru trecerea frontierei conține o imagine facială stocată pe cip care poate fi accesată din punct de vedere tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului permisului de ședere sau al permisului de ședere de membru al familiei unui cetățean UE/SEE/CH, prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real.

3. Atunci când condițiile stabilite la alineatul (2) al prezentului articol sunt îndeplinite, verificările la frontieră la intrare și la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și trecerea propriu-zisă a frontierei se pot efectua utilizându-se un sistem de control automat. Atunci când verificările la frontieră se efectuează, la intrare și la ieșire, prin intermediul unui sistem de control automat, acestea includ în mod sistematic verificarea faptului că persoana respectivă nu reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă pentru securitatea internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale statelor membre sau o amenințare pentru sănătatea publică, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante de la nivelul Uniunii și de la nivel național, în special a Sistemului de Informații Schengen^[24].

4. La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin intermediul unui sistem de self-service sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră. Ținând cont de rezultatele verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră care efectuează verificări suplimentare.

5. Persoana este orientată către un polițist de frontieră în următoarele situații:

---

²⁴ O condiție similară este prevăzută în propunerea [COM(2015) 670/2] care modifică articolul 7 din CFS (în urma codificării, acesta a devenit actualul articol 8) și va face parte din verificările obligatorii ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație. În funcție de textul final adoptat, această teză ar putea deveni redundantă/caducă.

- (a) în cazul în care una dintre condițiile enumerate la alineatul (2) nu este îndeplinită;
- (b) în cazul în care rezultatele verificărilor la intrare sau la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (2) pun sub semnul întrebării identitatea persoanei sau în care acestea indică faptul că persoana în cauză reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă pentru securitatea internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale statelor membre sau o amenințare pentru sănătatea publică;
- (c) în caz de dubiu.

6. Fără a aduce atingere alineatului (4), polițistul de frontieră care supraveghează trecerea frontierei poate decide să orienteze persoanele care utilizează sistemul de control automatizat la frontieră către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

7. Sistemele de control automatizat la frontieră funcționează sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de observarea utilizatorilor și detectarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului.”

(5) Se introduce următorul articol 8b:

„Articolul 8b

Utilizarea sistemelor de control automatizat la frontieră de către resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere

1. Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere pot utiliza sistemele de control automatizat la frontieră în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții în mod cumulativ:

- (a) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
- (b) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține o imagine facială stocată pe cip a cărei accesare este posibilă din punct de vedere legal și tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real;
- (c) permisul de ședere prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
- (d) permisul de ședere prezentat pentru trecerea frontierei conține o imagine facială stocată pe cip a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului permisului de ședere prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real.

2. Atunci când condițiile stabilite la alineatul (1) sunt îndeplinite, verificările aplicabile la frontieră, la intrare și la ieșire, și trecerea frontierei în sine se pot face utilizându-se un sistem de control automat. În special:

- (a) la intrare, resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere sunt supuși verificărilor la frontieră menționate la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (i), (ii), (iv) și (vi);
- (b) la ieșire, resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere sunt supuși verificărilor la frontieră menționate la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) litera (g) punctele (i), (ii) și (iii).

3. La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin intermediul sistemului de self-service sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră. Ținând cont de rezultatele verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră.

4. Persoana este orientată către un polițist de frontieră în următoarele situații:

- (a) în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile enumerate la alineatul (1) nu sunt îndeplinite;
- (b) în cazul în care rezultatele verificărilor la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) pun sub semnul întrebării identitatea persoanei sau în care acestea indică faptul că persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru securitatea internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale oricărui stat membru sau o amenințare pentru sănătatea publică;
- (c) în cazul în care verificările la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) indică faptul că una sau mai multe dintre condițiile de intrare sau de ieșire nu sunt îndeplinite;
- (d) în caz de dubiu.

5. Fără a aduce atingere alineatului (4), polițistul de frontieră care supraveghează trecerea frontierei poate decide să orienteze persoanele care utilizează sistemul de control automatizat la frontieră către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

6. Sistemele de control automatizat la frontieră funcționează sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de observarea utilizatorilor și detectarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului.”

(6) Se introduce următorul articol 8c:

„Articolul 8c

Utilizarea sistemelor de self-service pentru preînregistrarea biometrică a datelor în EES

1. Persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera, în conformitate cu articolul 6a, pot utiliza sistemele de self-service pentru a-și preînregistra biometric în EES datele din dosarul individual, sub rezerva îndeplinirii în mod cumulativ a următoarelor condiții:

- (a) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
- (b) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei include o imagine facială stocată pe cip a cărei accesare este posibilă din punct de vedere legal și tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real.

2. În temeiul alineatului (1), sistemul de self-service verifică existența unei înregistrări anterioare în EES a persoanei și identitatea resortisantului unei țări terțe în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

3. În conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], sistemul de self-service efectuează o identificare în conformitate cu articolul 25 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] în următoarele situații:

- (a) în urma verificării menționate la alineatul (2), reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe nu sunt înregistrate în EES;
- (b) verificarea resortisantului unei țări terțe nu dă niciun rezultat;
- (c) există îndoieli cu privire la identitatea resortisantului țării terțe.

În plus, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] atunci când se efectuează o identificare în EES, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe, în cazul în care căutările în VIS după datele prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 indică faptul că persoana este înregistrată în VIS, se efectuează o verificare a amprentelor digitale în VIS în conformitate cu articolul 18 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. În cazul în care verificarea persoanei în cauză în temeiul alineatului (2) al prezentului articol nu a dat niciun rezultat, autoritățile de frontieră accesează datele din VIS în vederea identificării, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
- (b) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe și care nu sunt găsiți în EES în urma identificării derulate în conformitate cu articolul 25 din [Regulamentul privind sistemul de intrare/ieșire (EES)], se consultă VIS, în conformitate cu articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

4. În cazul în care datele referitoare la persoana respectivă nu sunt înregistrate în EES în temeiul alineatelor (2) și (3), se aplică următoarele dispoziții:

- (a) resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe își preînregistrează biometric în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din

[Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], iar resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe își preînregistrează biometric în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)];

- (b) ulterior, persoana este orientată către un polițist de frontieră care:
  - (a) în cazul în care nu au putut fi colectate toate datele necesare prin intermediul chioșcurilor de control self-service, preînregistrează biometric datele vizate;
  - (b) verifică:
    - (a) dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui deținut de persoana care face obiectul verificării;
    - (b) dacă imaginea facială obținută în timp real a persoanei în cauză corespunde imaginii faciale care a fost colectată prin intermediul sistemului de self-service;
    - (c) și, pentru persoanele care nu dețin viza necesară în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, dacă amprente digitale prelevate în timp real ale persoanei în cauză corespund amprentelor digitale care au fost colectate prin intermediul sistemului de self-service;
  - (c) în cazul în care s-a luat decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea, confirmă dosarul individual în EES și introduce datele prevăzute la articolul 14 alineatul (2), articolul 16 alineatul (1) sau la articolul 16 alineatul (3) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

5. În cazul în care rezultă din operațiunile descrise la alineatele (2), (3) și (4) că datele referitoare la persoana respectivă sunt înregistrate în EES, sistemul de self-service verifică dacă una sau mai multe dintre datele enumerate la articolul 14 alineatul (1) sau la articolul 15 alineatul (1) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] trebuie să fie actualizate. În plus, în cazul în care reiese că datele referitoare la persoana respectivă sunt înregistrate în EES, dar resortisantul țării terțe intenționează să traverseze pentru prima dată de la crearea dosarului individual frontierele externe ale unui stat membru căruia i se aplică Regulamentul (CE) nr. 767/2008, se consultă VIS, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (5) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

6. Atunci când se verifică, în temeiul alineatului (5), că persoana respectivă are un dosar anterior înregistrat în EES, dar că acesta trebuie actualizat, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) persoana își preînregistrează biometric în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele actualizate;
- (b) persoana este orientată către un polițist de frontieră. Polițistul de frontieră verifică corectitudinea datelor actualizate care au fost preînregistrate biometric prin intermediul sistemului de self-service și, atunci când decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea este luată, actualizează dosarul individual în

conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

7. Sistemele de self-service funcționează sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de detectarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului.”

(7) Se introduce următorul articol 8d:

„Articolul 8d

Utilizarea sistemelor de self-service și/sau a porților biometrice de acces de către

resortisanții țărilor terțe care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera

1. Persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera, în conformitate cu articolul 6a, pot utiliza sistemul de self-service în scopul efectuării verificărilor la frontieră, sub rezerva îndeplinirii în mod cumulativ a următoarelor condiții:

- (a) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține un suport electronic de stocare (cip) și autenticitatea datelor stocate pe cip este confirmată cu ajutorul întregului lanț de certificate valabile;
- (b) documentul de călătorie prezentat pentru trecerea frontierei conține o imagine facială stocată pe cip a cărei accesare este posibilă din punct de vedere legal și tehnic de sistemul automatizat pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale stocate pe cip cu imaginea facială obținută în timp real;
- (c) persoana este deja înregistrată sau preînregistrată biometric în EES.

2. Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), verificările la intrare și la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) sau la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h) pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service. Atunci când verificările la frontieră la ieșire se efectuează prin intermediul unui sistem de control automat, acestea includ verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) litera (h).

3. La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin intermediul sistemului de self-service sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră. Ținând cont de rezultatele verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră.

4. Persoana este orientată către un polițist de frontieră în următoarele situații:

- (a) în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) nu sunt îndeplinite;
- (b) în cazul în care verificările la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) indică faptul că una sau mai multe dintre condițiile de intrare sau de ieșire nu sunt îndeplinite;

- (c) în cazul în care rezultatele verificărilor la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) pun sub semnul întrebării identitatea persoanei sau în care acestea indică faptul că persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru securitatea internă, ordinea publică, relațiile internaționale ale oricărui stat membru sau o amenințare pentru sănătatea publică;
- (d) în caz de dubiu;
- (e) în cazul în care nu sunt disponibile porți biometrice de acces .

5. În plus față de situațiile menționate la alineatul (4), polițistul de frontieră care supraveghează trecerea frontierei poate decide să orienteze persoanele care utilizează sistemul de self-service către un polițist de frontieră pe baza altor motive.

6. Persoanele care fac obiectul unei înregistrări în EES atunci când trec frontiera în conformitate cu articolul 6a alineatul (1) și care au utilizat un sistem de self-service pentru efectuarea verificărilor la frontieră pot fi autorizate să utilizeze o poartă biometrică de acces . În cazul în care se utilizează o poartă biometrică de acces , înregistrarea corespunzătoare din fișa de intrare/ieșire, precum și asocierea fișei respective la dosarul individual în cauză, în temeiul articolului 13 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] se efectuează în momentul trecerii frontierei prin poarta biometrică de acces . În cazul în care poarta biometrică de acces nu este combinată cu sistemul de self-service, se verifică identitatea utilizatorului la poarta biometrică de acces în scopul verificării că persoana care utilizează poarta biometrică de acces este aceeași persoană care a utilizat sistemul de self-service. Verificarea se efectuează prin utilizarea a cel puțin unui element de identificare biometrică.

7. În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 8d alineatul (1) litera (a) sau (b) ori la ambele nu sunt îndeplinite, o parte din verificările la frontieră la intrare și la ieșire, în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și al articolului 8 alineatul (3) literele (g) și (h), pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service. În cazul în care polițistul de frontieră poate extrage, din punct de vedere tehnic și legal, rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin intermediul sistemului de self-service și în care rezultatele verificărilor sunt pozitive, polițistul de frontieră poate efectua doar verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h) care nu au putut fi realizate prin intermediul sistemului de self-service. În plus, polițistul de frontieră verifică dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui deținut de persoana pe care o verifică.

8. Sistemele de self-service și porțile biometrice de acces funcționează sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de detectarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului, a porților biometrice de acces sau a ambelor.”

(8) Se introduce următorul articol 8e:

„Articolul 8e

Programele naționale de facilitare

1. Fiecare stat membru poate să instituie un program voluntar pentru a permite resortisanților țărilor terțe în sensul articolului 2 alineatul (6) sau resortisanților unei anumite țări terțe care

nu se bucură de dreptul la liberă circulație să beneficieze de facilitățile prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol atunci când trec frontiera externă a unui stat membru.

2. Prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a), pentru resortisanții țărilor terțe menționați la alineatul (1) al prezentului articol și cărora li s-a acordat acces la program, verificările amănunțite la intrare pot să nu includă examinarea aspectelor menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (iv) și (v) la trecerea frontierei externe a unui astfel de stat membru în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) statul membru efectuează o verificare prealabilă a resortisanților țărilor terțe care solicită utilizarea programului;
- (b) verificarea prealabilă prevăzută la litera (a) se efectuează de autoritățile responsabile în domeniul vizelor sau de autoritățile de frontieră în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 sau de autoritățile desemnate, în conformitate cu legislația națională, să efectueze verificări asupra persoanelor la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu prezentul regulament;
- (c) autoritățile menționate la litera (b) nu acordă acces la program decât în cazul în care sunt îndeplinite cel puțin următoarele condiții:
  - (i) solicitantul îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din prezentul regulament;
  - (ii) documentul de călătorie, viza și/sau permisul de ședere prezentat de solicitant este autentic, și nu fals, contrafăcut sau falsificat;
  - (iii) solicitantul demonstrează necesitatea sau justifică intenția de a călători în mod frecvent sau regulat;
  - (iv) în special, solicitantul dovedește integritate și încredere, după caz, vizele cu valabilitate teritorială limitată anterioare au fost utilizate în mod legal, solicitantul își dovedește situația economică în țara de origine și intenția reală de a părăsi teritoriul statelor membre în timp util. În conformitate cu articolul 23 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autoritățile menționate la litera (b) a prezentului articol au acces la EES pentru a verifica dacă solicitantul nu a depășit în trecut durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre;
  - (v) solicitantul justifică scopul și condițiile șederilor preconizate;
  - (vi) solicitantul deține mijloace de întreținere suficiente, atât pentru durata șederilor preconizate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință, ori că este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal;
  - (vii) solicitantul nu este o persoană pentru care a fost emisă o alertă în Sistemul de Informații Schengen (SIS);
  - (viii) solicitantul nu este considerat ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă sau sănătatea publică ori pentru relațiile internaționale ale oricărui stat membru, în special dacă în bazele

de date naționale ale statelor membre nu a fost emisă nicio alertă în scopul de a i se refuza intrarea pentru motivele enumerate anterior;

- (d) accesul la program se acordă pentru o perioadă de cel mult un an;
- (e) statul membru reevaluează în fiecare an situația fiecărui resortisant al unei țări terțe căruia i se acordă acces la program, pentru a se asigura că, pe baza informațiilor actualizate, solicitantul îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la articolul 8e alineatul (2) litera (c);
- (f) verificarea amănunțită la intrare și la ieșire, în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (a) și al articolului 8 alineatul (3) litera (b) include, de asemenea, verificarea identității resortisantului unei țări terțe care beneficiază de program și faptul că țara terță are un acces valabil la program;
- (g) autoritățile menționate la litera (b) revocă imediat accesul acordat unui resortisant al unei țări terțe la program:
  - (i) dacă se constată că nu erau îndeplinite condițiile de acordare a accesului la program;
  - (ii) dacă se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare a accesului la program.

Atunci când se verifică dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la literele (a), (b) și (c), se evaluează, cu o atenție specială, dacă solicitantul prezintă un risc de imigrație ilegală sau un risc la adresa securității statului (statelor) membru (membre) și dacă solicitantul are intenția de a părăsi teritoriul statului (statelor) membru (membre) pe perioada șederii autorizate.

Mijloacele de întreținere pentru șederile preconizate sunt evaluate în funcție de perioada (perioadele) și scopul (scopurile) șederii (șederilor) avută (avute) în vedere și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în statul (statele) membru (membre) în cauză pentru cazare și masă la un preț moderat, pe baza sumelor de referință fixate de statele membre în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (c). Dovada unui angajament de luare în întreținere sau a găzduirii ori ambele pot constitui, de asemenea, dovada unor mijloace suficiente de întreținere.

Examinarea cererii se bazează în special pe autenticitatea și pe fiabilitatea documentelor prezentate și pe veridicitatea și fiabilitatea declarațiilor solicitantului. În cazul în care un stat membru responsabil de examinarea unei cereri are îndoieli cu privire la solicitant, la declarațiile sau la documentele justificative pe care solicitantul le-a oferit, acesta poate consulta alte state membre înainte de a lua o decizie cu privire la cerere.

4. Două sau mai multe state membre care au instituit programe naționale în temeiul prezentului articol pot încheia între ele un acord pentru a se asigura că persoanele care utilizează programele lor naționale pot beneficia de facilitățile recunoscute de alt(e) program(e) național(e). În termen de o lună de la încheierea acordului, o copie a acordului se transmite Comisiei.

5. Înainte de terminarea celui de al treilea an de aplicare a dispozițiilor prezentului articol, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare cu privire la punerea în aplicare a acestuia. Pe baza respectivei evaluări, Parlamentul European sau Consiliul pot invita Comisia să propună instituirea unui program al Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care călătoresc în mod frecvent și care au făcut obiectul unor verificări prealabile.”

(9) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Chiar și în cazul relaxării verificărilor la frontiere, polițistul de frontieră introduce datele în EES, în conformitate cu articolul 6a. În cazul în care datele nu pot fi introduse prin mijloace electronice, acestea se introduc manual.”

(b) Se introduce următorul alineat (3a):

„(3a). În cazul imposibilității tehnice de a introduce date în sistem central al EES sau în caz de defecțiune a sistemului central al EES, se aplică următoarele dispoziții:

(i) prin derogare de la articolul 6a din prezentul regulament, datele menționate la articolele 14, 15, 16, 17 și 18 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] sunt stocate temporar în interfața uniformă de la nivel național, astfel cum este definită la articolul 6 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]. În cazul în care acest lucru nu este posibil, se va proceda, temporar, la stocarea locală a datelor. În ambele cazuri, datele sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce imposibilitatea sau defecțiunea tehnică este remediată. Statele membre iau măsurile adecvate și utilizează infrastructura, echipamentele și resursele necesare în vederea asigurării faptului că astfel de stocări locale temporare pot fi efectuate în orice moment și la orice punct de trecere a frontierei;

(ii) prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și de la articolul 8 alineatul (3) litera (g) punctul (iv), pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză [sau o viză de circuit] menționată la articolul 6 alineatul (1) litera (b), atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, verificarea identității titularului vizei se realizează prin consultarea directă a VIS în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.”

(10) La articolul 10, se adaugă următorul alineat (3a):

„(3a) În cazul în care statele membre decid să recurgă la sistemele de control automatizat la frontieră, la porțile biometrice de acces sau la sistemele de self-service ori la ambele, acestea utilizează panourile prevăzute în anexa III partea D pentru a identifica diferitele culoare.”

(11) Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Ștampilarea documentelor de călătorie

1. În cazurile prevăzute în mod expres în temeiul legislației sale naționale, un stat membru poate să aplice o ștampilă la intrare și la ieșire pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere eliberat de statul membru respectiv.

2. Aspectele practice de aplicare a ștampilei sunt prevăzute în anexa IV.”

(12) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Prezumțiile referitoare la îndeplinirea condițiilor privind durata șederii

1. Fără a aduce atingere articolului 12a, în cazul în care un resortisant al unei țări terțe prezent pe teritoriul unui stat membru nu este înregistrat în EES sau în cazul în care fișa de intrare/ieșire a persoanei nu conține o dată de ieșire după expirarea duratei autorizate de ședere, autoritățile competente pot prezuma că persoana nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind durata șederii pe teritoriul statelor membre.

2. Această prezumție nu se aplică în cazul unui resortisant al unei țări terțe care poate să furnizeze, prin orice mijloc, elemente de probă credibile în sensul că se beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sau că deține un permis de ședere ori o viză de lungă ședere. După caz, se aplică articolul 32 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

3. Prezumția menționată la alineatul (1) poate fi infirmată în cazul în care persoana prezintă, prin orice mijloc, elemente de probă credibile, precum bilete de călătorie sau documente justificative ale prezenței sale în afara teritoriului statului membru sau ale datei de încetare a valabilității unui permis de ședere ori a unei vize de lungă ședere anterioare, care să demonstreze că a respectat condițiile privind durata șederii de scurtă durată.

În astfel de situații, autoritățile competente aplică procedura prevăzută la articolul 18 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].

4. În cazul în care prezumția menționată la alineatul (1) nu este infirmată, autoritățile competente îl pot expulza pe resortisantul țării terțe de pe teritoriul statelor membre în cauză.

Un resortisant al unei țări terțe care dovedește că beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii poate fi expulzat doar de autoritățile de frontieră și de imigrație competente de pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE.”

(13) Se inserează următorul articol 12a:

„Articolul 12a

Perioada de tranziție și măsuri tranzitorii

1. Pentru o perioadă de șase luni de la data la care EES începe să funcționeze, în vederea verificării la intrare că o persoană nu a depășit numărul de intrări autorizate de o viză cu o singură intrare sau cu două intrări și a verificării, la intrare și la ieșire, că o persoană care a intrat pentru o ședere de scurtă durată nu a depășit durata maximă de ședere autorizată, autoritățile de frontieră competente iau în considerare șederile pe teritoriile statelor membre în cursul celor 180 de zile care preced intrarea sau ieșirea prin verificarea ștampilelor din documentele de călătorie în plus față de datele privind intrarea/ieșirea înregistrate în EES.

2. În cazul în care o persoană a intrat pe teritoriul statelor membre și nu a ieșit încă înainte ca EES să înceapă să funcționeze, se creează un dosar individual în EES și, la ieșire, se introduce în fișa de intrare/ieșire și data intrării, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]. Această regulă nu se

limitează la perioada de șase luni de la data la care EES începe să funcționeze, menționată la alineatul (1). În caz de discrepanță între data ștampilei de intrare și data înregistrată în EES, prevalează data marcată pe ștampilă.”

(14) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul al treilea paragraf:

„Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată [sau pe baza unei vize de circuit] a fost refuzată se înregistrează în EES în conformitate cu articolul 6a alineatul (2) din prezentul regulament și cu articolul 16 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(b) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere oricărei eventuale compensări acordate în conformitate cu legislația internă, resortisantul țării terțe în cauză are dreptul la rectificarea datei înregistrate în EES sau a ștampilei de intrare anulate ori a ambelor, precum și a oricărei anulări sau completări, din partea statului membru care a refuzat intrarea, în cazul în care, în cadrul unei căi de atac, decizia de refuz al intrării este declarată nefondată.”

(15) Anexele III, IV și V se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

(16) Anexa VIII se elimină.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării.

Acesta se aplică de la data la care EES începe să funcționeze, astfel cum este stabilită de Comisie în conformitate cu articolul 60 din [Regulamentul nr. XXX al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*